

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa P. R.

przeciwko A. R.

o naruszenie dóbr osobistych,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 czerwca 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 17 grudnia 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) przyznaje adwokat A. C. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) kwotę 540 (pięćset czterdzieści) zł, powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten

pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwana zarzuciła wyrokowi Sądu Apelacyjnego z dnia 17 grudnia 2016 r. naruszenie art. 386 § 2 w związku art. 378 § 1 i art. 379 pkt 5 k.p.c. oraz naruszenie art. 214 § 1 w związku z art. 149 § 2 k.p.c., a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniła nieuwzględnieniem przez Sąd Apelacyjny z urzędu nieważności postępowania przed Sądem Okręgowym wskutek przeprowadzenia rozprawy w dniu 30 września 2014 r. pod nieobecność pozwanej niezawiadomionej prawidłowo o wyznaczeniu rozprawy w tym dniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nieważność postępowania z powodu pozbawienia strony możliwości obrony swych praw zachodzi wówczas, gdy strona wskutek naruszenia przez sąd przepisów postępowania nie mogła efektywnie uczestniczyć w istotnej części postępowania i skutków tego uchybienia – bez względu na jego wpływ na wynik sprawy - nie można było usunąć przed wydaniem orzeczenia rozstrzygającego sprawę w danej instancji (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2014 r., I PK 291/13). Zarzucane przez pozwaną we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uchybienie procesowe nie dawało niewątpliwie podstaw do stwierdzenia tak rozumianej nieważności postępowania, ponieważ pozwana uczestniczyła w rozprawie w dniu 26 lutego 2015 r. poprzedzającej wydanie wyroku przez Sąd Okręgowy i miała tym samym możliwość spowodowania usunięcia wszelkich skutków braku prawidłowego zawiadomienia o rozprawie w dniu 30 września 2014 r. W konsekwencji zarzut nieuwzględnieniem przez Sąd Apelacyjny z urzędu nieważności postępowania przed Sądem Okręgowym wskutek przeprowadzenia rozprawy w dniu 30 września 2014 r. pod nieobecność pozwanej niezawiadomionej prawidłowo o wyznaczeniu rozprawy w tym dniu okazał się całkowicie chybiony i nie uzasadniał przyjęcia skargi kasacyjnej pozwanej do rozpoznania na żadnej z podstaw przewidzianych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. (por. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2014 r., II PK 30/14, i 18 lutego 2016 r., V CSK 465/15).

Z przedstawionych przyczyn Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej pozwanej do rozpoznania.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach pomocy prawnej udzielonej pozwanej w urzędzie w postępowaniu kasacyjnym stanowiły przepisy art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze (Dz.U. 2015.615 ze zm.) i § 4 ust. 1 - 3, § 8 pkt 2 oraz § 14 ust. 1 pkt i ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2015.1801) w związku z § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2016.1714).